

Lieta C-373/20**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 6. augusts

Iesniedzējtiesa:*Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie* (Polija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2020. gada 18. jūnijs

Prasītāja:

A.M.

Atbildētājs:*Dyrektor Z. Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa* [Lauksaimniecības restrukturizācijas un modernizācijas aģentūras Z. reģionālās pārvaldes direktors]**Pamatlietas priekšmets**

Iesniedzējtiesā ir iesniegts pieteikums, kurā lauksaimnieks A. M. norādīja, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1120/2009 2. panta c) punkts, jo šī norma esot kļūdaini interpretēta tādējādi, ka tika pieņemts, ka daļa no zemes nav uzskatāma par pastāvīgām ganībām saistībā ar augsekas izmantošanu, kā arī kļūdaini pieņemts, ka zemes pārplūšanai vai applūšanai lietā nav nozīmes, lai gan periodiskas applūšanas vai pārplūšanas pierādīšana ir priekšnosacījums tam, lai noteiktu, vai ir notikusi augseka un pārtraukts lauksaimnieciskais izmantojums, un līdz ar to – vai ir piešķirami agrovīdes maksājumi, un ja jā, tad kādā apmērā.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Prejudiciālā jautājuma priekšmets ir Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 2. panta c) punktā ietvertās “pastāvīgu ganību” definīcijas interpretācija, kā arī finansiālās sekas, kādas valsts iestāžu izpratne par minēto terminu rada attiecībā

uz agrovīdes maksājumu izmaksu lauksaimniekam un agrovīdes programmas īstenošanas piecu gadu laikposma pārtraukšanu. Šis jautājums tika uzdots atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantam.

Prejudiciālais jautājums

Vai valsts iestādes pareizi izprot Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 (2009. gada 29. oktobris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kura paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļā, ar ko nosaka kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV 2009, L 316, 1. lpp.) 2. panta c) punktā ietvertu “pastāvīgu ganību” definīciju tādējādi, ka saistībā ar tādu pļavu un ganību dabisku pārplūšanu vai applūšanu, kas atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā (*Natura 2000*; *Inski Park Krajobrazowy* [Insko dabas parks]), šīs zemes tiek pakļautas “augseikai” un tādējādi tiek pārtraukts piecu (vai vairāk) gadu periods, kad šīs zemes netiek pakļautas “augsekas” sistēmai, kas secīgi rada pamatu tam, lai liegtu vai ierobežotu agrovīdes maksājumus lauksaimniekam, kā arī rada citas finansiālās sekas saistībā ar agrovīdes programmas īstenošanas piecu gadu laikposma pārtraukšanu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Komisijas Regula (EK) Nr. 1120/2009 (2009. gada 29. oktobris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kura paredzēta III sadaļā Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV 2009, L 316, 1. lpp.) – 2. panta c) punkts

Komisijas Regula (EK) Nr. 1122/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV 2009, L 316, 65. lpp.) – 2. pants

Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.) – 6. pants, 146. panta 2. punkts

Padomes Regula (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības

politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV 2003, L 270, 1. lpp.) – 3. un 4. apsvēruma

Komisijas Regula (ES) Nr. 65/2011 (2011. gada 27. janvāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV 2011, L 25, 8. lpp.) – 7. panta 1. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētajiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2003, L 347, 608. lpp.) – 4. panta 1. punkta h) apakšpunkts, kas grozīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2017/2393 (2017. gada 13. decembris)

Atbilstošās valsts tiesību normas

2007. gada 7. marta *ustawa o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013* [Likums par lauku attīstības veicināšanu, izmantojot Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai 2007.–2013. gada Lauku attīstības programmas ietvaros] – 5. panta 1. punkta 14) apakšpunkts, 18.a pants

2013. gada 13. marta *rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania “Program rolnośrodowiskowy” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013* [Lauksaimniecības un lauku attīstības ministra noteikumi par īpašiem apstākļiem un kārtību, kādā tiek piešķirts finansiāls atbalsts 2007.–2013. gada Lauku attīstības programmas “Agrovīdēs programma” darbības ietvaros] – 1., 2., 4. un 38. punkts

2005. gada 27. jūlija *rozporządzenie nr 14/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego* [Rietumpomožes vojevodistes priekšsēdētāja noteikumi par Iņsko dabas parku] – 3. punkta 1. apakšpunkts

2005. gada 10. novembra *Rozporządzenie nr 36/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie planu ochrony Ińskiego Parku Krajobrazowego* [Rietumpomožes vojevodistes priekšsēdētāja noteikumi par Iņsko dabas parka aizsardzības plānu] – 2. punkta 1. apakšpunkts, 3. punkta 1. apakšpunkts un 4. punkts

Īss pamatlītas faktisko apstākļu un procesa izklāsts, kā arī dalībnieku galvenie argumenti

- 1 2009. gadā lauksaimnieks A.M. sāka īstenot piecu gadu agrovides programmas 2009.–2013. gadam 2. paketi (bioloģiskā lauksaimniecība, 2.3. variants – pastāvīgas ganības, deklarētā platība: 45,37 ha) un 3. paketi (ekstensīvas saimniecības pastāvīgas ganības, 3.1.2. variants – ekstensīva saimniecība pļavās un ganībās *Natura 2000* teritorijās, deklarētā platība: 20,00 ha).
- 2 Laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam šis lauksaimnieks saņēma maksājumus par deklarētajām platībām. 2012. gadā pirmās instances iestāde (*Kierownik Biura Powiatu P. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa* [Lauksaimniecības restrukturizācijas un modernizācijas P. apriņķa biroja vadītājs]), pamatojoties uz lauksaimnieka pieteikumu, kurā tas par 9,83 hektāriem bija samazinājis deklarēto platību saistībā ar ilgstošu šo teritoriju pārplūšanu un applūšanu, kas liedza pļavu un ganību nopļaušanu paredzētajos termiņos, pieņemtajā (galīgajā) lēmumā par agrovides maksājuma piešķiršanu par 2012. gadu norādīja, ka platība, kas atbilst platībatkarīgo maksājumu kritērijiem ir 35,51 ha attiecībā uz 2.3. variantu, kā arī 17,18 ha attiecībā uz 3.1.2. variantu. Lauksaimnieks saņēma maksājumus samazinātā apmērā. 2013. gadā, par kuru lietā radās strīds, lauksaimnieks iesniedza pieteikumu par agrovides maksājumu izmaksu, deklarējot platības tādās pašās paketēs kā laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam, norādot, ka 9,83 ha platības izslēgšanai 2012. gadā nevajadzētu ietekmēt deklarāciju par 2013. gadu, jo izslēgšana neesot notikusi viņa vainas dēļ, tā kā viņš esot veicis pļavu un ganību pļaušanu termiņā, kas ir vēlāks par prasīto, proti, 2012. gada oktobrī, ko apstiprina pirmās instances iestādes 2012. gada 15. oktobrī veiktā kontrole.
- 3 Pirmās un otrās instances administratīvās iestādes sešas reizes ir pieņēmušas lēmumus lietā, turklāt lietu jau divas reizes ir izskatījusi *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie* [Ščecinas vojevodistes Administratīvā tiesa]. Šobrīd lieta minētajā tiesā tika nodota trešo reizi. Sestajā reizē pieņemtajā lēmumā pirmās instances iestāde uzskatīja, ka attiecībā uz 9,83 hektāriem tika pārtraukts zemes kā pastāvīgu ganību izmantošanas laikposms un, lai gan salīdzinoši īsā laikā ir iespējams atjaunot tās izmantošanu lauksaimnieciskā darbībā, tomēr šo platību nevar uzskatīt par pastāvīgām ganībām, līdz nav pagājis piecu gadu laikposms stiebrzāļu vai cita veida lopbarības dabiskai audzēšanai (pašsēja) vai kultivēšanai (iesējot) bez augsekas. Līdz ar to šī iestāde uzskatīja, ka lauksaimnieks ir izmantojis augseku, kas bija pastāvīgu ganību pārplūšanas vai applūšanas sekas. Savukārt otrās instances iestāde (*Dyrektor Z. Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa*) piekrita pirmās instances iestādes nostājai par izmantojuma pārtraukšanu un augsekas izmantošanu pastāvīgās ganībās, ko izraisīja pārplūšana un applūšana, turklāt, neatkarīgi no šī novērtējuma, tā norādīja, ka lauksaimnieks 2012. gadā nepaziņoja pirmās instances iestādei par nepārvaramās varas gadījumu, kas minēts Komisijas

Regulas (EK) Nr. 1974/2006 47. panta 2. punktā, desmit darba dienu laikā, skaitot no dienas, kurā radās šāda iespēja, kā rezultātā zemes, pat ja tās bija periodiski pārplūdušas vai applūdušas, 2012. gadā netika izmantotas lauksaimnieciskā darbībā.

- 4 Šāda novērtējuma dēļ iestādes secināja, ka attiecībā uz 3.1.2. variantu noteiktā platība bija 17,19 ha salīdzinājumā ar deklarētajiem 20,00 ha, līdz ar to – atbilstīgi Komisijas Regulas (ES) Nr. 65/2011 16. panta 5. punkta pirmajai daļai – lauksaimniekam bija piešķirams maksājums par platību, kas samazināta par divkāršu konstatēto starpību par 3.1.2. varianta izpildi, savukārt attiecībā uz 2.3. variantu – atbilstīgi minētās regulas 16. panta 5. punkta otrajai daļai – maksājumu piešķiršana bija noraidāma.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts

- 5 Iesniedzējtiesai bija jālemj par to, vai agrovides maksājumu pieteikumā to zemesgabalu pārplūšana vai applūšana, kuri atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā (*Natura 2000, Inski Park Krajoby*, dabiskās dzīvotnes, kas uzskatītas 14 kategorijās Padomes Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā) un tādēļ ir pakļauti periodiskai dabiskai pārplūšanai vai applūšanai, ko cita starpā rada zemes drenēšanas un ūdens uzkrāšanas ierobežojumi, kas izriet no 2005. gada 10. novembra Rietumpomožes vojevodistes priekšsēdētāja noteikumiem Nr. 36/2005 par Insko dabas parka aizsardzības plānu, nozīmē, ka lauksaimniecībā tika ieviesta tā saucamā augseka un tādējādi ir liegta iespēja augsecai pakļautu zemi atzīt par pastāvīgām ganībām Komisijas (EK) Regulas Nr. 1120/2009 2. panta c) punkta izpratnē, kā rezultātā arī tiek atņemti vai samazināti agrovides maksājumi lauksaimniekam, kā arī rodas turpmākas finanšu sekas saistībā ar agrovides programmas īstenošanas piecu gadu laikposma pārtraukšanu un nepieciešamību pilnībā vai daļēji atmaksāt maksājumus, kuri tika izmaksāti arī par laikposmu no 2009. gada līdz 2012. gadam. Pieprasījums pilnībā vai daļēji atmaksāt agrovides maksājumus arī par iepriekšējiem gadiem ir pamatots ar Savienības un valsts tiesību aktiem, proti, ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 65/2011 18. panta 2. punktu, kas ir piemērojams tiktāl, ciktāl tas izriet no šī tiesību akta nosaukuma, kur norādīts, ka tā nosaka noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību. Komisijas Regulas (EK) Nr. 65/2011 6. panta 1. punktā a) apakšpunktā ir skaidri norādīts, ka šīs regulas noteikumi ir piemērojami atbalstam, kas piešķirts, pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. pantu, proti, arī agrovides maksājumiem. Šī noregulējuma precizējums ir norādīts 39. un turpmākajos punktos 2013. gada 13. marta Lauksaimniecības un lauku attīstības ministra noteikumos par īpašiem noteikumiem un kārtību, kādā tiek piešķirts finansiāls atbalsts 2007.–2013. gada Lauku attīstības programmas “Agrovides programma” darbības ietvaros.
- 6 Savukārt jautājums par to, ka lauksaimnieks nav informējis par nepārvaramas varas gadījumu, ko izraisīja pārplūšana vai applūšana, nav būtisks, lai atrisinātu

strīdu par maksājumu par 2013. gadu, jo tas attiecas uz apstākļiem, kuriem ir nozīme maksājumiem par 2012. gadu.

- 7 Pirms lēmuma pieņemšanas lietā, lai izklaidētu šaubas par Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 2. panta c) punkta interpretāciju, iesniedzējtiesa uzskatīja, ka ir nepieciešams uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālu jautājumu, jo tā nespēj noskaidrot izšķirošo jautājumu, proti, vai pastāvīgas ganības zaudē savu raksturu un mērķi, tās pakļaujot augsecai tādā izpratnē, kādā to ir interpretējušas valsts iestādes, t.i., pārplūšanas vai applūšanas dēļ.
- 8 Pastāvīgu ganību jēdziena definīcija, kas ietverta Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 2. panta c) punktā, pēc 2013. gada tika grozīta, proti, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunktu, kurš vēlāk tika grozīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2017/2393. Tomēr šie pastāvīgu ganību definīcijas grozījumi neklidē iesniedzējtiesas šaubas un nepaskaidro jautājumu par augseku, vēl jo vairāk tāpēc, ka pēc pēdējā no šiem grozījumiem – pēc dalībvalsts izvēles – aparšana var ietekmēt augsekas esamību vai neesamību. Tādējādi šie grozījumi neietekmē šīs definīcijas interpretāciju tās 2013. gada redakcijā.
- 9 Savā judikatūrā Tiesa vairākkārt ir aplūkojusi pastāvīgu ganību definīcijas interpretāciju, piemēram, 2010. gada 11. novembra spriedumā lietā C-152/09, kurā tā ir izvērtējusi cēloņsakarību starp aramzemes platības izmantošanas veida maiņu uz pastāvīgām ganībām un dalību lauksaimnieciskā un ekoloģiskā pasākumā, vai 2019. gada 15. maija spriedumā lietā C-341/17 P un 2020. gada 13. februāra spriedumā lietā C-252/18 P, kuros tā ir izvērtējusi, vai noteicošais kritērijs, lai zemes gabalu uzskatītu par pastāvīgām ganībām, ir uz lauksaimniecības zemes esošās veģetācijas veids (krūmāju un kokaugu esamība) vai arī lauksaimnieciskas darbības platības faktiskā izmantošana raksturīgu pastāvīgu ganību vajadzībām. Tādējādi šie spriedumi nav noderīgi, lai noskaidrotu iesniedzējtiesas jautājumus.
- 10 Savukārt 2010. gada 14. oktobra spriedumā lietā C-61/09, kurā tika aplūkots jautājums par konkrētu zemes platību ņemšanu vērā, lai noteiktu lauksaimnieka tiesības uz maksājumu vienreizējo maksājumu shēmas ietvaros, Tiesa norādīja: “Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 [...] 44. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā nav fakts, ka tiesības pretendēt uz atbalstu ir par tādu zemi, kuru izmanto arī lauksaimniecībai, taču galvenokārt tā tiek izmantota ainavu sakopšanas un dabas aizsardzības mērķiem. Turklāt fakts, ka lauksaimniekam ir noteikti jāpilda dabas aizsardzības iestādes rīkojumi, darbībai, kura atbilst minētās regulas 2. panta c) punktā minētajai definīcijai, neatņem tās lauksaimniecisko raksturu”. Minētajā spriedumā Tiesa, atsaucoties uz 2009. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-428/07 *Horvath*, atgādināja, ka vides aizsardzība, kas ir viens no Eiropas Savienības būtiskajiem mērķiem, ir uzskatāma par mērķi, kurš ietilpst arī kopējā lauksaimniecības politikā (39. punkts), un tam būtu pretrunā tas, ja gadījumā, kad lauksaimniecības zemi izmanto ainavu sakopšanas un dabas aizsardzības mērķim, par to vairs nebūtu tiesības pretendēt uz atbalstu

(40. punkts), tādēļ tā atzina, ka apstākļi, ka platības galvenais izmantošanas mērķis ir dabas aizsardzība un ainavu sakopšana, neatņem šai platībai tās lauksaimniecisko raksturu Regulas Nr. 1782/2003 44. panta 2. punkta izpratnē, ja tādā gadījumā kā pamata lietā zeme faktiski tiek izmantota kā aramzeme un ganības (41. punkts).

- 11 Tikai 2014. gada 2. oktobra spriedumā lietā C-47/13 Tiesa, lemjot par iesniedzējtiesas jautājumiem par tiešajiem maksājumiem, aplūkoja jautājumu par to, vai zemes gabala uzaršana un apsēšana ar cita veida zāles lopbarību līdzšinējā veida zāles lopbarības vietā ietekmē tās kvalificēšanu par pastāvīgām ganībām, un – interpretējot Komisijas Regulas Nr. 1120/2009 (2009. gada 29. oktobris) 2. panta c) punktā ietvertu pastāvīgu ganību definīciju – tā atsaucās uz augseku. Šajā lēmumā Tiesa norādīja, ka secīga dažādu zāles lopbarības augu audzēšana nav vērtējama kā augseka, tādējādi kvalificēšana par pastāvīgām ganībām nav izslēgta.
- 12 Nedaudz plašāk augsekas jautājumu izskatīja ģenerālvokāte Eleanore Šarpstone [*Eleanor Sharpston*] 2014. gada 30. aprīlī sniegtajos secinājumos iepriekš minētajā lietā C-47/13, ECLI:EU:C:2014:293 (skat. it īpaši minēto secinājumu 43. un 46. punktu un 25. zemspītras piezīmi). Ģenerālvokātes sniegtā argumentācija par augskas jēdziena nozīmi – lai gan ir noderīga no kognitīva viedokļa – tomēr neizskaidro, vai tādu pļavu un ganību pārplūšana vai applūšana, kuras atrodas īpaši aizsargājamās teritorijās, izraisa augsekas esamību un tādējādi atņem zemēm pastāvīgu ganību raksturu.
- 13 Polijas administratīvo tiesu judikatūrā pastāvīgu ganību definīcija, kas ir ietverta Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 2. panta c) punktā, kā arī valsts tiesību normā, proti, 2013. gada 13. marta Lauksaimniecības un lauku attīstības ministra noteikumu 4. panta 2. punktā, tika aplūkota vairākkārt, visbiežāk gan saistībā ar nepārvaramās varas gadījumiem un prasību savlaicīgi paziņot par šī gadījuma iestāšanos. Tomēr valsts tiesu judikatūrā līdz šim nav risināta problēma, kas radusies iesniedzējtiesā izskatāmajā lietā. Tāpat šī problēma nav tikusi atrisināta līdzšinējā Tiesas judikatūrā. Turklāt iesniedzējtiesai nav zināms, ka citas Savienības dalībvalsts tiesas būtu uzdevušas Tiesai prejudiciālu jautājumu par tādu pašu problēmu, kas saistīta ar Savienības tiesību piemērošanu aplūkojamā lietā. Tādēļ iesniedzējtiesa nolēma, ka šajā lietā ir jāuzdod prejudiciālais jautājums.
- 14 Iesniedzējtiesa uzskata, ka lietas izlemšanai ir nepieciešama pareiza Komisijas Regulas (EK) Nr. 1120/2009 2. panta c) punktā ietvertā pastāvīgu ganību definīcijas interpretācija. Pareiza interpretācija ļaus iesniedzējtiesai lemt par to, vai pļavu un ganību, kas atrodas īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, periodiska pārplūšana un applūšana ir augseka un atņem šādai zemei pastāvīgu ganību īpašības, un tādējādi izslēdz šādu zemi no agrovīdes maksājumiem par 2013. gadu (un rada nepieciešamību atmaksāt maksājumus, kas saņemti par laikposmu no 2009. līdz 2012. gadam atsevišķā tiesvedībā).

- 15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tāds apstāklis kā pļavu un ganību, kuras ir juridiski īpaši aizsargātas to dabas vērtību dēļ, pārplūšana un applūšana (kuras dēļ pļaušanas un ganīšanās periods ir jāpārceļ ārpus minētajos valsts tiesību aktos norādītajiem termiņiem, lauksaimniekam izpildot prasības vēlāk) nav kvalificējama par lauksaimnieka izveidotu augseku. Šo nostāju apstiprina ģenerāladvokāta Jana Mazaka [*Jan Mazak*] 2010. gada 11. maija secinājumi lietā C-61/09, ECLI:EU:C:2010:265 (skat. minēto secinājumu 20. punktu).
- 16 Tāpat iesniedzējtiesa aicina Tiesu apsvērt iespēju pieaicināt ekspertu vai ekspertus, lai noteiktu, kāds ir augsekas mērķis un būtiskās īpašības agronomijas izpratnē, kā arī vai uz pļavu un ganību, kuri atrodas īpaši aizsargājamās teritorijās to dabas vērtību dēļ, pārplūšanu un applūšanu attiecas šis mērķis un būtiskās īpašības.